

Muzicantii din Bremen

după un basm
de Frații Grimm

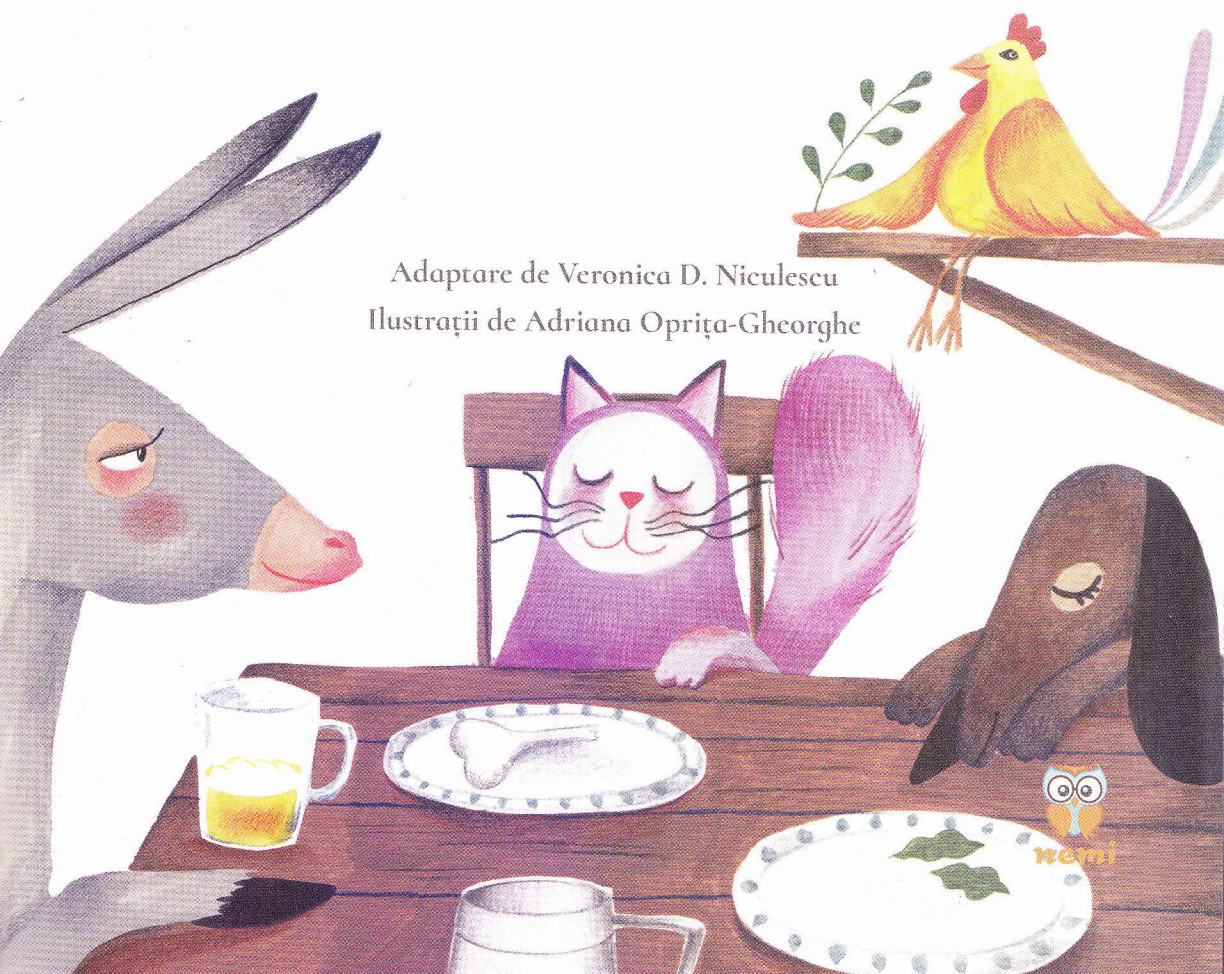
nemi

Muzicanții din Bremen

după un basm
de Frații Grimm

Adaptare de Veronica D. Niculescu
Ilustrații de Adriana Opreța-Gheorghe

A

fost odată un om care avea un măgar. Mulți ani la rând, măgarul duse neobosit sacii la moară, dar acum ajunsese la capătul puterilor, așa că stăpânul lui hotărâse să îl scoată de la muncă, dar și de la porția de mâncare.

Simțind ce i se pregătește, măgarul a plecat de acasă, către Bremen. Aici, spera el, putea să devină un muzicant celebru și să cânte în orchestra orașului.

După ce a mers un pic, măgarul a întâlnit un câine de vânătoare, care stătea și gâfâia pe drum.

— De ce gâfâi așa, Bot-Aprig? a întrebat măgarul.

— Ah, a răspuns câinele, sunt bătrân și nu mai pot alerga după vânat, așa că stăpânul m-a bătut și am fugit de acasă. Acum stau și mă întreb cum o să-mi câștig de-aici înainte bucata de pâine.

— Știi ce, i-a zis măgarul, eu merg la Bremen, vreau să devin muzicant, hai și tu cu mine. Eu o să cânt la lăută, tu vei bate la tobe.

Fericit de propunere, câinele i s-a alăturat și au pornit împreună spre oraș.